

Οι λέξεις μας συνδέουν

Τα διαδικτυακά εργαστήρια δημιουργικής γραφής «Μονόηχοι σε καραντίνα» είχαν στόχο να ενθαρρύνουν και να υποστηρίξουν τους έφηβους πρόσφυγες, ώστε να εκφραστούν δημιουργικά και να καταλήξουν σε γραπτά έργα κατά το διάστημα της προσωρινής καραντίνας.

Τα κείμενα που διαβάζουμε στο βιβλίο αυτό απαντούν σε απλά ερωτήματα όπως: «Πώς αισθάνονται οι έφηβοι πρόσφυγες την περίοδο της καραντίνας;», «Ποιες αξίες και δυνάμεις αξιοποιούν για να αντέξουν τις έτσι κι αλλιώς δύσκολες συνθήκες ζωής τους;» ή «Τι έμαθαν από την καραντίνα;»

Τα έργα των εφήβων προσφύγων απαντούν όμως και σε ερωτήματα που δεν τέθηκαν ποτέ και αποτελούν μοναδικά τεκμήρια σκέψεων και βιωμάτων μιας ηλικιακής υποομάδας ατόμων, που βρίσκεται στην κόψη της αβέβαιης περιόδου της ενηλικίωσής τους.

Χρειάζεται ίσως να διαβάσει κανείς ανάμεσα στις γραμμές για να ανιχνεύσει αγωνίες, απογοητεύσεις, αλλά και την έντονη επιθυμία για ζωή, για ένα νέο ξεκίνημα. Το σχολείο και οι εκπαιδευτικοί, αλλά και η κατάκτηση της ελληνικής γλώσσας αναδεικνύονται ως τα πραγματικά διαβατήρια ζωής για τα παιδιά. Αγωνίστηκαν λοιπόν, μέσα στην περίοδο του εγκλεισμού, να διατηρήσουν τη σχέση μαζί τους, αλλά και με άλλες διαδικασίες μάθησης και δημιουργικότητας.

Κλείνοντας αυτό τον κύκλο των εργαστηρίων δεν θα μπορούσαμε παρά να νιώθουμε ευγνωμοσύνη προς αυτούς τους νέους για όσα μάθαμε και μοιραστήκαμε μαζί τους. Τώρα πια καθένας και καθεμία έχουν ήδη πάρει τον δρόμο τους. Κάποιοι ίσως μετακινηθούν από τις δομές στις οποίες βρίσκονται, ίσως βρεθούν σε άλλες χώρες ή ίσως επιστρέψουν στην πατρίδα τους. Όμως αυτή η κοινή εμπειρία θα συνεχίσει να μας συνδέει, με τις λέξεις ως βασική μαγιά.

Δήμητρα Διδαγγέλου, Νίκος Καθαϊτζίδης, Ελένη Σβορώνου
Οι εμπυχωτές των εργαστηρίων γραφής

Ιούλιος 2020